

løbet, hvad vil man skære ned med, og hvem skal det ramme?

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Hr. Jens Hald Madsen nævner, at man vil overveje muligheden for at lægge nogle af Mifresta-midlerne ind under ulandsrammen.

Så er det bare, jeg vil stille ét spørgsmål. Jeg tror godt, hr. Jens Hald Madsen er klar over, at med den måde, man opgør ulandsrammen på, det, vi kalder procenten af BNP, som man sammenligner internationalt, kan man ikke bare tage Mifresta-delen og proppe ind under det og sige, at det er udviklingsbistand. Der har man nogle helt klare regler i OECD for, hvad der kan tælles med som udviklingsbistand. Så hvis man forestillede sig, at hele den ramme, som kommer op på 0,5 pct., skulle lægges ind under udviklingsbistanden, samtidig med at man fastfros niveauet på 1999-niveau, ville man altså få en udviklingsbistand, som i statistikkerne i sammenligning med de andre OECD-lande vil ligge under ½ pct. af BNP, fordi man ikke kan tælle det med som bistand.

Jeg håber, at Venstres ordfører er klar over det, for så vil der virkelig være tale om et skred i dansk bistandspolitik, og det håber jeg i hvert fald ikke at Venstre vil være med til. Men det er umuligt at få at vide, hvad Venstre står for i denne her debat.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Til hr. Jens Hald Madsen: Hvis man vil løse problemerne i Afrika, bliver man altså nødt til at sende pengene til Afrika. Det er jo forholdsvis enkelt, det håber jeg, hr. Jens Hald Madsen kan bekræfte. Hvis man vil undgå, at der kommer et meget stort antal fattigdomsflygtninge i Afrika, må man sende pengene derhen, hvor problemerne med fattigdomsflygtninge opstår. Det håber jeg da hr. Jens Hald Madsen kan bekræfte, og hvis han kan bekræfte det, er alt det vrøvl, hr. Jens Hald Madsen indledende har sagt, dermed slettet.

Hr. Jens Hald Madsen vil ikke give nogen garantier imod at stjæle pengene til miljø- og katastrofebistanden fra ulandsrammen. Og det er jo rigtigt, som hr. Kofod gør opmærksom på, at der jo er lande, der fifler med de definitioner, der er i OECD; bl.a. USA gør det i stor udstrækning. Er det sådan nogen fiflerier, Venstre nu synes vi skal til at begive os ind i, altså at gå uden om de-

initionerne på ulandsbistand og så begynde at tage ud af rammen til at finansiere alle mulige andre ting og på den måde reelt skære bistandsrammen ned?

Hr. Jens Hald Madsen siger, at det kan man ikke komme og påstå fra Enhedslistens side; man diskuterer det kun i Venstre. Jeg synes, man skulle tale rent ud af posen.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg synes ærlig talt, at det bliver mere og mere desperat. Når jeg siger klart, at vi vil lave en fastfrysning på 1999-niveau, hvordan kan man så være forvirret over, hvor meget vi vil skære? Vi har lavet et kæmpe oplæg, hvor alle kriterierne står; der står endda de lande, vi vil støtte, og de lande, vi ikke vil støtte, og hvorfor vi ikke vil gøre det, og hvilke værktøjer vi vil lave.

Det, vi bare siger, er, at vi ikke tror, at den danske befolkning er enige med nogle politisk korrekte, som siger: Vi vil gerne give til regimer og diktatorer, selv om de overtræder menneskerettigheder og andre ting, uden at stille krav. Og når vi så giver dem en advarsel, griner de ad os, og så sker der ikke noget som helst.

I tilfældet med Zimbabwe tog det utrolig lang tid, før den daværende udviklingsminister reagerede – det er så noget andet – men det, vi ikke vil have, er programsamarbejdslande med regimer, som har fuldstændig uacceptable forhold til det, der hedder gængse menneskerettigheder. Det er dét, det handler om.

Det har jo ikke noget at gøre med det, som hr. Keld Albrechtsen siger, at så vil man slette alle de afrikanske lande. Hvad er det for noget vrøvl?

Jeg har nævnt Uganda, som plyndrer et naboland for guld og diamanter, og så siger jeg stille og roligt: Burde man ikke overveje, når man giver 280 mio. kr. til sådan et land, at man ikke bare gav advarsler? For så siger de, det er vi fuldstændig ligeglade med, og så har det ikke har nogen konsekvenser.

Er det ikke en dialog? Er det ikke meget klart? Hvordan kan man påstå fra de andre partiers side, at Venstres politik ikke er fuldstændig klokkeklar? Den er klokkeklar med hensyn til værktøjer, den er klokkeklar med hensyn til, hvad vi vil acceptere, og hvad vi ikke vil acceptere, den er klokkeklar med hensyn til, hvor vi vil skære, og hvad vi vil skære i.

Læs dog oplægget!